

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instrvctio Magistri Novitiorvm

Juan <de Jesús Maria>

Coloniæ, 1613

Cap. 6. De prudentia erga Nouitios doctrina præstantes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48543](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48543)

cum eiusmodi viris nimium seuerè agant: sed parcat interdum: sibiq; persuadeat, lenitate hac, se illos perfectius culturum, & ad verarum virtutum culturam perduciturum.

5 Frequenter illos in cellis existentes visitet, & de anime, corporisque valetudine interroget, tanquam cui eorū cura cordi sit: & communicationis suauitate illos ad proficiendum, & perseuerandum alliciat.

*Cap. 6. De prudentia erga Nouitios:
doctrina prestantes.*

1 **S**Tatim ac Nouitius doctrina insignis admissus fuerit, Magister illū noui status admoneat; vt velut infans modò genitus lacte se indigere consideret, & alphabetum Christi à primis elementis incipiat. Suadeatque quandam salubrem scientiæ in sæculo partæ obliuionem, vt Sanctorum scientiā ediscat. Quin etiam hortetur, vt se nihil scire opinetur, & stultus fiat vt sit sapiens; addatque certò nouerit acquisitam scientiam nocituram, si ea, contra, vel præter obedientiæ placitum vtatur.

2 In

2 In locis publicis, ne finat eiusmodi Nouitium scientiam ex occasione, vt fieri solet, ostentare. Quippè alicuius interrogationis occasione, gloriola vana nouos Dei milites vexare solet; vt eruditè, diserteque respondeant, ac per hoc ab alijs in admiratione habeantur. Hæc ergo responsa Magister impediatur: & si fortè inopinatò reddantur, postmodum in Oratorio corripiatur: doceatur monasticum ac simplicem respondendi modum.

3 Quod si Magister doctrina excellat; Nouitiorum altum sapere, & vanè respondere conātem, non auctoritate magisterij tantum, verum doctrina conuincat, seu refellat: ne discipuli condiscipulum Magistro doctiorem se habere credant, quòd eos à Magistri fide diuertet, & ad mala multa viam proculdubio faciet. Neque verò si ad refellendum Nouitium opus sit multa eruditè eloquenterque proferre, Magister vanæ gloriæ stimulum vereatur; sed tentatione eam fortè obrepentem contemnat, atque illum virtutis officio suo debite persequatur.

4 Iam

4 Iam verò Novitijs eruditjs iudicij proprij , quod illi rationibus multis a-
struere solent, abnegationem sæpè com-
mendet; multaque illis , quemadmodū
& omnibus proprij iudicij tenacibus,
apparenter rationi dissentanea præcipi-
at, vt intellectum (ad obsequium fidei
Iesu Christi) in captiuitatem redigere
discant.

5 Caueat ne alij Novitij , quos his ten-
tationibus infestari certum est, eum, quē
doctrina excultum nouerunt, consulāt,
vt ab eo quicquam ediscant. Quemad-
modum enim furtiui fructus dulciores
videri solent; ita furtiua eruditio salu-
brior solet apparere.

6 In exhortationibus, seu colloquijs pe-
culiaribus, pietatem, & christianā per-
fectionem sic commendet, vt qui eruditi
sunt, certò sibi persuadeant, in cœti-
bus Religiosorum, non doctrinam, si-
cut, neque nobilitatem vel dotes alias
electis ab reprobis communes, magni
fieri.

7 Denique Novitios doctiores Magi-
ster, quacumque ratione poterit solli-
cité curet excolere: si enim rectè illos
educa-

educauerit, Religionis bonum, ac proinde gloriam Dei, & salutem proximorum mirifice promouebit.

Cap. 7 De prudentia in directione spirituum.

1 **H**ic principio ponendum est. Nouitios singulos recenter indutos de antea acta vita interrogandos an, pacata conscientia sint, an erga præteritas confessiones aliquem remorsum patiantur, an ex capitibus alijs ad Dei gratiam, & amicitiam requisitis pesturbentur. Deinde ponendum, potissimam primamque curam esse debere, vt qui conscientia remorsu affliguntur, expiata per integram, perfectamque culparum confessionem, conscientia quiescant. Quomodo enim de progressu cogitabunt, qui principio carent? Principio verò carere dicimus, quos conscientia culpæ mortalis nondum abstersæ redarguit.

2 Posito ergo principio, & ingenio, ac moribus cuiusque Nouitij aliquandiu benè perpensis, vnoquoque interrogato, ac de internis actibus, & affectibus, rationem sincere reddente, in spiritibus
discer-